

Art. 2. Do Ministra Sztuki i Kultury należy zawiadywanie i opieka nad sztuką, literaturą piękną, zabytkami, muzeami sztuki, teatrami i wykształcaniem estetycznym narodu.

Art. 3. Dziedziny, w artykule poprzedzającym wymienione, zostają wyjęte z zakresu kompetencji Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w którego zawiadywaniu pozostają wszystkie inne dziedziny, wyszczególnione w art. 26 Dekretu o tymczasowej organizacji władz z dnia 3 stycznia 1918 r.

Art. 4. Art. 3 Statutu Rady Oświecenia Publicznego z dnia 13 września 1918 r. zostaje zmieniony w ten sposób, że Rada Oświecenia Publicznego składa się z 37 osób, a mianowicie oprócz osób, wyliczonych w ust. b. tegoż artykułu, w skład Rady Oświecenia Publicznego wejdzie jeden przedstawiciel Ministerstwa Sztuki i Kultury.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu powierza się Ministrowi Sztuki i Kultury w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Dan w Warszawie, d. 5 grudnia 1918 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

Moraczewski

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

Prauss

Minister Sztuki i Kultury:

M. Downarowicz

53.

Przepisy o organizacji Milicji Ludowej.

Art. 1. Dla ochrony i zapewnienia spokoju i bezpieczeństwa ludności miast i wsi oraz walki ze wszelkimi przejawami bezładu społecznego, dla przeprowadzania zarządzeń Władz Państwowych, Tymczasowy Rząd Republiki Ludowej powołuje do życia Milicję Ludową, wykonawczą siłę, wojskowo zorganizowaną, zależną bezpośrednio od Ministra Spraw Wewnętrznych.

W Ministerstwie Spraw Wewnętrznych tworzy się wydział Milicji Ludowej.

Techniczne kierownictwo Milicji Ludowej obejmuje Komenda Główna Milicji Ludowej, wyznaczona przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Naczelnem Dowództwem.

Art. 2. Milicja Ludowa obejmuje pieczę nad utrzymaniem porządku i bezpieczeństwa w kraju, współdziała w razie potrzeby z zależnymi od ciał samorządnych milicjami miejskimi i powiatowymi, do których należy przede wszystkim spełnianie zadań policji miejscowej. Stosunki wzajemne

Milicji Ludowej do wojska i milicji miejskiej oraz powiatowej określa specjalne przepisy i postanowienia.

Art. 3. Kraj podzielony jest na okręgi Milicji Ludowej, dostosowane do podziału administracyjnego. Na czele okręgów stoją komendanci okręgowi Milicji Ludowej, wyznaczeni przez Komendę Główną i zatwierdzeni przez Ministra Spraw Wewnętrznych. Komendanci okręgowi wyznaczają w porozumieniu z Komisarzami Rządu komendantów powiatowych Milicji Ludowej.

Art. 4. Milicja Ludowa jest formacją o charakterze wojskowym, jednolicie umundurowaną, uzbrojoną, w zasadzie skoszarowaną i pozostającą na żołdzie.

Oddziały Milicji Ludowej dyslokowane są w miastach i powiatach Republiki Polskiej.

Zmiana dyslokacji w granicach powiatów i okręgów następuje na zarządzenie komend powiatowych, względnie okręgowych, w porozumieniu z odnośnymi władzami administracyjnymi; przerzucenie z jednego okręgu do drugiego następuje na zarządzenie Komendy Głównej, zaakceptowane przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 5. Formowanie i skompletowanie Milicji Ludowej przeprowadzi wydział Milicji Ludowej przez założenie biur werbunkowych i odnośne komendy.

Każdy członek Milicji Ludowej winien mieć odpowiednie kwalifikacje fizyczne i moralne.

Członków Milicji Ludowej obowiązuje przyjęcie i podpisanie odpowiedniej deklaracji, zobowiązującej do ochrony porządku i ładu w Polskiej Republice Ludowej.

Art. 6. Milicji Ludowej dozwala się ćwiczyć zgłaszających się ponad normę ochotników. Broń, jedynie na czas ćwiczeń, dostarcza Milicja Ludowa.

Art. 7. Przy przystąpieniu do formowania Milicji Ludowej rozwiązuje się wszystkie dotychczasowe, samorzutnie zorganizowane, ochotnicze formacje straży, obron i milicji obywatelskich. Przepis ten nie rozciąga się na milicje ciał samorządnych miejskich i powiatowych.

Członkowie rozwiązanych formacji znajdują miejsce w szeregach wojska, milicji ludowej lub milicji ciał samorządnych.

Art. 8. Wykonanie niniejszego dekretu i oznaczenie terminu rozwiązania istniejących milicji ochotniczych w poszczególnych miejscowościach porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Dan w Warszawie, d. 5 grudnia 1918 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

Moraczewski

Minister Spraw Wewnętrznych:

Thugutt